

Sala-i mare, strălucită

Mihai Eminescu

Sala-i mare, strălucită,
Masa-i albă, oaspeți mulți,
Vorbe dulci să tot ascuți -
Și lumina-i îndrăgită
De ochi lucii, de ochi mulți.

Icia unii stau alene
Și visează și gândesc,
Colo alții chiuiesc,
Iar femei cu lunge gene
Râd în taină și privesc.

Una face că nu vede
Și cu capul stă plecat,
Pe când ochii, -namorat,
A lor raze își repede
La străinul întristat.

La străin cu fruntea pală
Și cu părul ca de corb -
Buzele ei roșii sorb
Când în brațe și pe poală
Doarme dus amorul orb.